


Skatteministeriet

16. november 2015
J.nr.14-3199081

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 16 - Forslag til lov om ændring af tonnageskatteoven og sømandsbeskatningsloven (Udvidelse af tonnageskatteordningen med en række specialskibe).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 30. oktober 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Josephine Fock (ALT).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, hvor meget de 20 største rederier betalte i tonnageskat i forhold til deres overskud i 2014 og i perioden 2010-2014, og hvor høj en andel dette havde været, hvis rederierne havde betalt dansk selskabsskat?

Svar

Det kan generelt oplyses, at statens udgift til tonnageskatteordningen skønnes at udgøre i størrelsesordenen 100 mio. kr. årligt, jf. *Redegørelse om erhvervsfremme og støtte 2015* (Erhvervs- og Vækstministeriet). Skønnet er baseret på den prøvenuvurdering, der er foretaget i forbindelse med indførelsen af tonnageskatteordningen i 2001, jf. svaret på spørgsmål 3.

Til anmodningen om selskabsspecifikke oplysninger vedrørende de 20 største rederier – herunder oplysninger om, hvor meget disse betalte i tonnageskat i forhold til deres overskud i 2014 mv. – bemærkes, at der ikke opgøres en særskilt ”tonnageskat” for rederiernes indkomst ved virksomhed, der er omfattet af tonnageskatteordningen (rederivirksomhed). Det skyldes, at indkomst ved rederivirksomhed selvangives og beskattes sammen med rederiernes øvrige indkomst ved almindelig selskabsbeskattet virksomhed.

Det er således alene *opgørelsen* af indkomsten ved rederivirksomhed, der sker efter særlige regler, mens den efterfølgende skatteberegning sker for rederiindkomsten og indkomsten ved anden virksomhed under ét. Det er derfor ikke umiddelbart muligt isoleret at opgøre, hvor stor en del af den samlede selskabsskat, der vedrører rederiindkomsten, eller at sætte en sådan i forhold til rederiernes overskud.

Det er heller ikke umiddelbart muligt at beregne, hvad rederierne skulle have betalt i selskabsskat, hvis indkomsten ved rederivirksomheden havde været opgjort efter de almindelige regler. En sådan alternativ beregning ville således kræve selskabsspecifikke oplysninger om blandt andet afskrivninger, tidligere års underskud mv., ligesom beregningen ville skulle tage højde for, at rederierne ville have haft andre (skattemæssige) incitamenter ved investering i skibe og driftsmidler i et tilfælde, hvor indkomstopgørelsen skulle ske efter de almindelige regler.